Ч. 149 (13.388). Львів, понеділок 12. червня 1933. Рооіоща оріата зарłасопо гуосаłłеш. РІК LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, ІІ. пов.

Конто почт. щадн. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло", Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Пакт чотирьох великодержав.

Львів, 10. червня 1933.

Остаточно парафували в середу вечором у Римі пакт чотирьох, біля якого було так багато шуму й галасу в Европі продовж цілих майже двох місяців. Первісна редакція пакту підпала поважним змінам, але не таким, які цілковито перевертали б наміри та бажання ініціяторів пакту. Після всяких заяв та інтерпретацій основних точок пакту Мусолінім та іншими його контрагентами занепокоєна „опінія" малої антанти та навіть східньої союзниці Франції якось нібито й заспокоїлася. Парафований пакт приняли навіть усі „покривджені" первісними його тенденціями до відома. Двомісячна праця фактичного автора пакту, італійського диктатора, над його реалізацією не пішла на марно. Мусоліні осягнув свою ціль і нові лаври на арені міжнародньої дипльоматичної гри. Нема ніякого сумніву, що найбільше користи з цього пакту матиме Італія.

Пакт щоправда ще не ратифікований тільки парафований, але нема сумніву, що його ратифікують. І коли сам факт парафування цього пакту вложив був до уст Мусолінія таку вимовну фразу, як та, що: вже самим парафуванням пакту сильно розрядилась франко-італійська атмосфера непорозуміння та напруження, то після ратифікування цього договору справи на тому відтинку, тобто на відтинку франко-італійських відносин ще вимовніше покращають.

Нема сумніву, що й інші учасники договору будуть тягнути з нього користи для себе. Та найменше їх матиме, здається, переходово Німеччина. На всякий випадок вона мусітиме довго працювати, щоби в тому почвірному великодержавному дипльоматичному концерні притупити французьке вістря проти себе. Як буде виглядати фактично спільна акція чотирьох великодержав на терені міжнародньої політики і зокрема на женевському терені Ліги Націй, покаже безсумніву вже найближча будуччина.

Ті чинники, які перед місяцем найбільше протестували проти цього пакту, тепер добачують у ньому навіть деякі позитивні сторінки і для себе. Ось орган чеського міністра закордонних справ, одного з духових провідників малої антанти, пише про ці додатні сторінки пакту між іншим таке:

„Передовсім надія на розвязку цілої низки питань, які ще не є вирішені (висять) між чотирьома державами і які тимсамим стоять на перепові не лише приязному розвиткові взаємовідносин чотирьох потуг, але також некорисно впливають на їх відношення до інших держав а також на цілість їх европейської політики. Розвязка спірних питань між Італією та Францією могла би, наприклад, вплинути тільки корисно на наладнання гармонійних відносин між Італією та малою антантою і взагалі на всю політику в середущій Европі. Такий розвиток подій ніде не був би так радо принятий, як у Чехословаччині... Гарантії, які Франція дала державам малої антанти як щодо характеру так і щодо змислу нового пакту, означають скріплення того становища і ведуть до того, що пакт чотирьох приймають з новим спокоєм і в очікуванні, що він дійсно буде здійснюваний у дусі Ліги Націй і під знаком мира та взаїмного довіря".

У Польщі факт парафування пакту чотирьох ще далі робить злу кров. Але на наших очах за останніх кілька днів голоси проти пакту лагіднішають, а то й змовкають. Відживуть вони, коли пакт будуть ратифікувати. Одначе ратифікації це напевно не приневолить. Дістав же французький уряд вотум довіря вже після парафування пакту. І тому ніякий польський напір на французьку політичну опінію проти ратифікування цього нового договору чотирьох великодержав не матиме виглядів на успіх.

Співпраця чотирьох великодержав у рямцях того пакту зможе безсумніву з часом, після вирівнання найпекучіших рахунків між ними самими, накидати цілій Европі свою політичну волю та зможе безвідклично реґулювати політичні відносини в Европі. Одначе така перспектива відносин залежить від того, як практично поведуть вирівнання рахунків між собою чотири великодержави, що приступили до пакту.

Чотири питання
до Редакції тижневика „Наш Клич" у Львові.

Найновіше (23) число тижневика *„Мета"* (з дати 11. червня 1933) приносить під вгорі видрукованим написом статтю такого вимовного змісту:

„У тижневику „Наш Клич" з дня 4. VI. 1933 появилася друком „заява каяння", підписана 51 громадянами Підберізець коло Львова, як протест проти свята „У. М. Х."

Редакція „Н. К." заосмотрила цю „заяву" від себе досить радісним вступом і на закінчення замітила, що заховає її для грядучих поколінь у своїх архівах.

Не буду нині рухати змісту „заяви", але осмілююся попросити Хв. Редакцію „Н. К.", щоби відповіла мені у свому тижневику на мої 4 скромненькі питання:

1. Аранжер „заяви каяння" п. Петро Бубела зараз по прочитанні цієї „заяви" в „Н. К." сказав до свого сусіда п. Петра Чайки, що „заява", на яку збирав він підписи, була своїм змістом цілком відмінна від надрукованої. Цей сам п. Петро Бубела прийшов до підписаного дня 5. VI. ц. р. в товаристві кільканацяти свідків і заявив, що його обдурили, бо на що інше казали йому збирати підписи, а зовсім що інше видрукували. Він рішуче був би під такою „заявою", як ця видрукована, ані себе не підписав, ані інших до підпису не намовляв. Свідками були: п. п. Іван Конюх, Михайло Весна, Стефан Москва, Петро Балтро, Касіян Дмитерко, Грицько Москва, Михайло Чипило, Михайло Гуль і ок. 20 інших. Всі можуть на це присягнути.

Хто властиво написав цю „заяву каяння"? Чи часом Хв. Редакція через недогляд не злучила „заяви каяння" якоїсь іншої місцевости з підберезецькими підписами? *Чи не написано цієї „заяви" у Львові?*

2. На „заяві каяння" підписалися люди, які не мали чого каятися, бо не брали участи в святах „У. М. Х." ні у Львові ні в парохії, навпаки, дехто з них агітував проти свята, нпр. Василь Лемішка, Ева Влох, Олекса Москва, Конюх, Ольга Бубела, Дмитерко, Іван Влох і інші.

Яким правом протестують вони проти свята, на якому не були?

3. На „заяві каяння" були дійсно підписи Еви Миць і Стефанії Стефанів, а правдоподібно були підписані Олена Цар, Марія Гарапа, Михайло Дмитерко, Марія Король і інші, *які рішучо не підписували* цієї „заяви".

Відки взялися їх підписи на „заяві каяння"?

4. Збірщики підписів на „заяві каяння" *виманювали ці підписи менш-більше під такими претекстами:* „Ексц. Митрополит хочуть знати, скільки людей було на святі". Підпишіться, що це було релігійне свято, а не партійно-політичне, бо може бути біда". „Наші вороги хочуть скасувати нашу релігію, а ми збираємо підписи, щоби не дати, підпишіться і ви". І дехто підписувався у добрій думці, що боронить католицької релігії. Одна жінка навіть сперечалася з чоловіком, чому не закликав її до підпису, бо „нехай би було нас більше за Христом".

Свідки: Кость Цар, Варвара Лемішка, Ева Влох, Михайло Цар, Ева Миць, Ева Москва, Марія Дзюбик, Іванна Весна і багато інших. Всі вони можуть особисто потвердити, *що в них підписи видурили нібито на оборону католицької віри.*

Зі всіх 51 підписаних найбільше чотири тільки знало, що вони підписують, — решта підписів або видурено або сфальшовано.

У Підберізцях крайнє розярення. Село грозить, що не потребує знати наших інтеліґентів бо то все ошуканці; на народні цілі, а спеціяльно на „Рід. Шк." не зложать ні сотика, бо не хочуть за свої гроші виховувати собі гадюк і т. п.

В цей спосіб можна дуже багато „заяв каяння" придбати для архіву „Н. К.". Але *кому й на що потрібно таких „заяв каяння"?*

Підберізці, 6. червня 1933.

о. Йосиф Осташевський.
місцевий парох.

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego! Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S. O. W. Medyński jako Przewodniczący, S. O. M. Młynarski i Dr. L. Dworzak jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 127 czasopisma „Diło" z daty Lwów dnia 20. 5. 1933 do Sygn. VI 1 Pr. 243/33 na posiedzeniu niejawnem w dniu 24. maja 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 19.5 1933 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 127 z daty Lwów dnia 20. 5. 1933 zawierającego w artykule „Kit u czobotiach" w całości wraz z tytułem znamiona występku z § 24 ust. pras. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odnowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu szerzenie treści zawartej w druku nie posiadającym debitu w Polsce. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem AA 4720/1 z dnia 25. 1. 1932 broszurze wydanej przez DGZ w r. 1928 p. t. „Kit w czobotiach" Chwylowego debit w Polsce odebrało. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący Medyński w. r. Protokul. Turkiewicz w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

Польське „свято Гуцульщини".

На дні 15, 16. і 17. ц. м. заповіджено в цілій Гуцульщині велике „Свенто Гуцульщизни". Є це чисто санаційне свято і про нього мало пише навіть польська несанаційна преса. Як про чисто польське санаційне свято майже не згадує про нього й українська преса. А тимчасом це свято з того роду, що вся наша преса повинна би ним зацікавитися і звернути увагу нашим гуцулам не так на само свято, як на ті причини, з яких санація це свято улаштовує.

По словам ініціяторів „Свєнта Гуцульщизни" це свято є для наших збідованих гуцулів дуже приманчиве. Кажуть, що влаштовують його на те, щоби наші гуцули мали гроші. В днях 15, 16. і 17. червня мають зорґанізувати безліч прогульок у наші Карпати на Гуцульщину з цілої Польщі. З найдальших кінців корінної Польщі мають зїхатися прогульковці на Гуцульщину, щоби подивляти наші Карпати, а при тій нагоді купувати всякі гуцульські вироби і заохотити поляків до дальших поїздок на Гуцульщину на відпочинок, з чого мало би користи місцеве населення.

Так виглядає це свято в представленні його нашим гуцулам. Для успіху того свята згідно з розпорядком воєвідства і старостів закладають по цілій Гуцульщині окремі святочні комітети. Зпочатку до тих комітетів належали самі поляки і жиди. Згодом ініціятори свята роздумалися і почали запрошувати до тих комітетів українців і то визначних громадян на місцях. І ті громадяни і взагалі наші гуцули не здавали тай тепер ще не всі здають собі справу, звідки то та з якої причини опадає на них така особлива опіка. Щойно на тих комітетах виявився другий бік медалі того свята і саме він є для нас найцікавіший.

Один з таких комітетів зорґанізований з доручення старости п. Робакевича у Ворохті. До того комітету запрошений місцевий парох о. Кувицький і кількох визначніших місцевих громадян, а між ними й голова місцевого Народнього Дому. На комітеті виявили, як має виглядати оце „Свенто Гуцульщизни". Отже поруч з гуцульськими виробами, які гуцули мають зібрати й виставити на продаж для прогульковців, гуцули мали би показати тим прогульковцям свої народні строї, свої звичаї, свій побут, взагалі свою гуцульську культуру. Гуцули мали би показати польським прогульковцям свої весільні й похоронні обряди, свої танці, пісні і т. д. Але, як радив староста п. Робакевич, гуцули повинні говорити з польськими прогульковцями такою мовою, яку ті прогульковці розуміють, себто польською. Бо тільки таким чином — мовляв — можна їх заохотити купувати гуцульські вироби, з ними порозумітися і їм приподобатися. Після того всього якась частина визначніших гуцулів дістане вільні карти їзди по цілій Польщі, а навіть на подорож поза межі Польщі до Копенгаґи, щоби й там показати живих свідків гуцульської культури.

Такого змалювання вигляду „Свєнта Гуцульщизни" вистарчить, щоби відгадати дійсну заховану суть і ціль свята. Йде про те, щоби прогульковцям з корінної Польщі замилити очі ще одною відногою „людку малопольскеґо" в роді карпатських ґуралів, а всім і вся, своїм і чужим показати, як то наш збідований і заморений гуцул задоволений зі свого життя і тих умовин, серед яких йому доводиться жити в Польщі.

Матеріяльний бік свята, себто сповидні користи з нього для наших гуцулів, могли ще викликувати сумнів гуцулів, як віднестися до того свята. Але дійсна суть і ціль того свята таких сумнівів вже не викликують. Найбільші матеріяльні користи не зневолилиб нашого свідомого гуцула до того, щоби своє життя і свою душу представляти світові у кривому зеркалі. Тимбільше не підуть гуцули на „Свєнто Гуцульщизни", в якому матеріяльні користи для нього є ніякі або мінімальні, натомісць моральна шкода величезна.

Українська шкільна молодь Львова І. Франкові.

Всі українські приватні й державні школи Львова зложили вінці на могилі Ів. Франка.

В суботу 10. червня в годині 11.30 в полудне прибули на Личаківський цвинтар усі українські приватні (Рідної Школи та інші) і державні школи, щоби зложити вінці на могилі найбільшого духа Галицької Землі Івана Франка та віддати поклін його памяті.

Учні й учениці всіх шкіл разом зі своїми учителями та директорами переходили поважним кроком, суцільними лавами попри могилу, складали вінці, віддавали поклін і відходили з пієтизмом, у святочному настрою цвинтарними алеями. На початку походу бачили ми народні школи Рідної Школи, а далі державну народню школу ім. М. Шашкевича; за ними йшли середні школи „Рідної Школи" мужеські й дівочі, дівоча ґімназія СС. Василіянок, державна жіноча семинарія з українською мовою навчання і накінець філія державної (академічної) ґімназії з українською мовою навчання.

Падав дрібненький дощик, коли наша шкільна молодь бадьорим кроком, рівними чвірками дефілювала перед нагробником. Цей дощик не був перешкодою в тому святі. Навпаки, він немовби гартував всі ці юні, повні пієтизму до великого Каменяра облична в їхньому ентузіязмі для його творчости і надлюдської праці.

На свято дала дозвіл львівська Шкільна Кураторія. Прикро було ствердити, що академічної ґімназії в тому гарному масовому святі шкільної дітвори і молоді не доставало. Ця ґімназія наслідком великого віддалення від цвинтаря мабуть спізнилася. А шкода, бо в такому святі варто було взяти спільну участь.

Комітет будови нагробника репрезентували на цьому святі ред. В. Мудрий і п. І. Полюга.

Як отворять світову економічну конференцію.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Святочне отворення всесвітньої економічної конференції в Льондоні відбудеться так:

Делеґації 67 країн зберуться в понеділок 12. червня в салі засідань конференції, в новім ґеольоґічнім музею, спеціяльно задля того приготованім. Точно в год. 15. явиться король Юрій у салі засідань, впроваджений предсідником премієром Мекдональдом і виконуючим обовязки секретаря Ліґи Націй Авероля. Король відчитає привитальну промову, після того покине конференцію. В промові дасть оцінку міжнароднього положення та візве до згідної творчої праці для запевнення конференції успіхів. Опісля збори виберуть заступників предсідників і бюра конференції, покличуть реґулямінову, редакційну та верифікаційну комісію. Потім Мекдональд запропонує обмежити до мінімум привитальні промови, щоби в них відразу були теж конкретні внесення поодиноких урядів. Після промов виберуть річеві комісії для опрацювання внесень і предложень. Цикль привитальних промов почне Далядіє. У вівторок промовлятимуть делеґати Зл. Держав, В. Британії, Німеччини, Італії, Японії, СРСР і ін.

—o—

ФРАНЦІЯ УСПОКОЮЄ РУМУНІЮ.

БУКАРЕШТ, 10. VI. ПАТ. Румунська преса помістила з текстом пакту 4-х і текст ноти румунського та французького уряду. Французька нота зазначує, що уряд Франції бажаючи достосуватися до французько-румунського трактату з 1926 р., який обовязує Францію та Румунію взаїмно комунікувати собі трактати й умови, заключені з третіми державами — повідомляє румунський уряд про обставини, в яких відбулися переговори, що саме закінчилися. Стверджує, що новий пакт у нічому не вплине на політику обох урядів. 2-ий § парафованого пакту виключає розглядання статуту ревізії в випадках конкретного пристосування того §, одначе може довести до розглядання внесення в справі метод і процедури, якої цілю запевнення успіху артикулів пакту Ліґи, м. н. уст. 19. Не може бути мови про заторкування справи ревізії поза принципами, устійненими § 19. Колиб одна або кілька держав бажало обговорювати територіяльні справи на осн. § 19, то французький уряд не годиться на ніяку пропозицію, що зміряє до зміни умовин, в яких Збори Ліґи можуть візвати членів Ліґи до нової зміни трактатів, що не надаються далі до пристосовування, або вдержання якої загрожувало би світовому мирові. Однозгідність усіх присутніх членів Зборів включно із заінтересованими сторонами, мусить бути й далі конечною до того, щоби Збори Ліґи могли ухвалити постанову в тій справі. Румунський уряд відповів на повище нотою, в якій дякує фр. урядові за інформації.

Поклін Поляглим.

БЕРЕЖАНИ.

Філія Т-ва Охорони Воєнних Могил у Бережанах зорґанізувала в усіх парохіях на терені бережанського повіту місцеві Свята Поляглих, які відбулися в часі Зелених Свят.

В самих Бережанах построєно в задушну суботу в середині церкви прегарну стрілецьку могилу з березовим хрестом. Могила і хрест були прикрашені вінками з відповідними написами. Біля тої могили відправлено рано панахиду за поляглих, в якій брала участь українська молодь з усіх місцевих шкіл, вечором була друга панахида для парохіян.

В неділю 4. VI. по Службі Божій вирушив процесіональний похід на місцевий цвинтар. Чоло походу творила рідношкільна молодь у чвірках під проводом своїх учителів, відтак поміж церковними прапорами несено кільканацять вінків від установ і молоді. Похід задержався на військовім цвинтарі, на якім є могили поляглих Українських Січових Стрільців. Усі ті могили були освячені й убрані цвітами, вінками та жовто-блакитними лентами. Під високим камяним хрестом виголосив патріотичну проповідь-промову о. декан Е. Бачинський, голова філії Т. О. В. М. Промова зробила помітне враження на слухаючих. Після промови була відправа панахиди, співав хор „Бережанського Бояна" під диригентурою о. д-ра Побігушки. Окрему панахиду відправлено на могилі вельми заслуженого для Бережанщини громадянина, першого окружного команданта Бережан, отамана д-ра Осипа Ковшевича. Могила його була також освячена і гарно убрана. Вражала неприсутність на святі двох місцевих священиків, з котрих один захорував на 4 години, а другий в той час занятий був полковим святом відкриття памятника „полеглих жолнежи 51. п. стшельцув кресових".

Учасник.

Російський ґітлеризм.

МОСКВА, ПАТ. „Правда" в кореспонденції з Берліна повідомляє про оживлену діяльність між російськими монархістами, які під проводом Гітлера створили російський національно-соціялістичний союз. У союзі беруть участь балтійські німці під проводом Розенберґа та ґенерала фон дер Ґольца. Зпоміж москалів подають бувш. команданта півн.-сх. білої армії Авалова Бермонта, ґен. Захрова, кн. Оболенського, відомого з розправи Ґорґулова Яковлева й ін. Головним тереном діяльности союзу мають бути балтійські держави. Органом союзу є „Новоє Слово", яке видають із Гітлерових субвенцій. Часопис подає багато статтей визначних діячів союзу балтійських німців, у яких домагаються прилучення балтійських держав до Німеччини. „Правда" взиває пильно слідкувати за діяльністю „ляндкнехтів німецької контрреволюції".

Більшовики про пакт 4-х.

МОСКВА. ПАТ. Більшовицька преса здержується від ближчих коментарів у справі парафування пакту 4-х. Подає текст пакту, голоси французької і німецької преси та промову Мусолінія.

Часописи зазначують лише своє становище в заголовках, як: „Англійський імперіялізм старається зробити з пакту знаряддя своєї політики", „Франція успокоює союзників", „Розвіяні надії Німеччини". Часопис „За Індустріялізацію" зазначує: „Пакт парафований, боротьба триває".

Застрілили кольпортера летючок.

БЕРЛІН, ПАТ. Президія поліції в Дісельдорфі повідомляє, що останніми часами кольпортують по місті летючки переворотового змісту п. з. „Алярм", органу групи революційних пробоєвиків. Нічю на 9. червня вбили одного кольпортера. Поліція заповіла, що видасть гострі розпорядки проти кольпортерів і взиває органи безпеки безоглядно винищувати кольпортерів.

Самогубство соц.-дем. посолки.

БЕРЛІН. ПАТ. Соц.-демократична посолка до райхстаґу Ант. Пфільф отруїлася в Мінхені вероналем. Працювала в соц.демократичній партії від 1920 р., брала теж участь у ваймарській конституанті.

Довіря для Даляді́є.

ПАРИЖ, ПАТ. Палата 347 голосами проти 245 ухвалила заяву довіря для уряду Даляді́є.

Відгомін Городка перед судом.

Розправа проти Ст. Мащака і 6 товаришів за злочин з 97. параґрафу.

Пятий день розправи.

Публики на салі багато. З оборонців нема д-ра Шевчука та д-ра Глушкевича, якого заступає д-р Сосюкало. Крім цього до розправи прислухується д-р К. Паньківський. Підсудні, як завжди — спокійні, навіть жартують зі собою і сміються з чогось. Тайна Мотики і питання — був він чи не був конфідентом поліції, висить досі загадкою в атмосфері салі. Може й тому усі зацікавлені на заповідженних сьогодні свідків, в першу чергу агентів Гірного і Будного, яких прізвища виринають раз-по-раз біля прізвища обв. Мотики. На коридорі витаємося з сивим о. Ковалюком, батьком обв. Ковалюківни, що теж покликаний на сьогодні свідком.

*

В год. 9-ій починає розправу допит поліційного агента **Гірного**.

Св. Гірний оповідає зрештою відомі подробиці з переслухувань усіх обвинувачених крім Коссака і Ковалюківни. Цікавіші його зізнання про Мащака, що ніби на конфронтації мав пізнати Куспіся як учасника нападу, а Цапа як того, що завів їх до стодоли, на що обв. Мащак заявляє, що це проста видумка, бо Цапа він не пізнав на згаданій конфронтації зовсім, а Куспісь нагадував йому ростом одного з учасників; тепер він рішуче Куспіся як учасника нападу не пізнає. Мав теж перед свідком признатися обв. Цап, що викликаний Куспісем завів був з поля у свою стодолу ночувати якихсь людей, але був певний, що ці люди мають тільки висадити памятник Ягайла. Мотика мав перед св. сказати вперше про лист, а коли Яр. Білас відмовлявся від нього, сконфронтовано його з М. При цій конфронтації Яр. Білас мав зблідти і признатися, що лист був з підписом „К.". Вас. Білас мав перед св. підтвердити, що дістав лист від Коссака, що виїхав у відповідь на нього до Др. і що тут Коссак вислав його з Данилишином до Львова до Берез. Від Берез. якийсь „технік" зі Ставчан вів їх до Городка, брав з ними участь у нападі й відвів їх до Глинної Наварії. Св. не обіцяв Мотиці ніяких користей, зрештою той зізнавав так швидко, що не було коли, а Цапові на поліції не грозили.

Обв. Мотика заявляє в цьому місці, що його допитували не самого, а з іншими учасниками нападу перехресними питаннями, 2 дні він нічого не їв, а св. казав йому крім цього, що прокуратор „свій хлоп" і не буде його потягати до відповідальности, якщо він поможе поліції.

Прок.: Я? Я мав бути „свій хлоп"?

Обв. Мотика: Так.

Д-р Шухевич до обв. Мотики: Хто вам присилав їду до тюрми?

Обв. М.: Ніхто. Харчі давала мені поліція.

Д-р Шухевич: А хто приносив?

Обв. М.: Навіть Гірний.

ПОЛІЦІЙНИЙ АҐЕНТ ЗІ СЕРЦЕМ.

Свідок: Світлий Трибунале! Після зізнань Мотики в суді від нього відвернулося ціле українське громадянство. На Різдво всі політичні вязні дістали святочну їду, а Мотика ні. Мене взяв жаль і милосердя і я йому заніс від себе.

Д-р Шухевич: Ви часто так милосердитеся над вязнями.

Предс. усуває це питання, але св. каже: Так, часто!

Предс. відчитує зізнання Вас. Біласа про напад на Голувка, опісля стверджує з актів, що Вас. Білас відкликав, мовби дістав від Коссака наказ їхати до Львова і жалів, що його обтяжив.

Св. о. Ковалюк, батько обв. Ковалюківни, не вносить нічого у розправу; стверджує тільки, що Мащак не казав йому нічого про розшуки поліції за ним, що в нього ночували частіше і студенти і панни та що його дочка любить пристрасно читати. Прок. дивується, як можна так ночувати когось незнаного; д-р Старосольський виясняє йому, що українські священичі доми відомі зі своєї гостинности і ночує в них навіть той, хто прийде перший раз. Прокуратор дуже дивується.

Св. Вл. Барскі, пол. аґент зізнає, що Мащак рішуче показав на Куспіся, як на „техніка", який брав участь у нападі і навіть розбивав крати у касі. Коли св. конфронтував Цапа з Куспісем, Цап сказав: „Міську, я зізнаю тільки до 29".

Д-р Шухевич: Чому ви про ті слова Цапа не казали слідчому судді?

Св.: Я забув і мене не питали.

Д-р Шухевич: Ага, а тепер ви собі пригадали, хоч вас теж не питали.

Обв. Куспісь каже: Св. каже, що коли привели Цапа на конфронтацію, я „спйорунував" його зором. Як я міг це зробити, коли я був відвернений до стіни?

Обв. Цап підтверджує це. Обв. Мащак просить предсідника спитати св., скільки разів його конфронтовано з Куспісем, а коли той каже, що 2—3 рази, Мащак каже, що раз.

Д-р Сосюкало стверджує, що свідок є родом з Ряшівщини, а підсудні зізнавали по українськи та що його освіта — 5 кл. гімн.

Св. Ю. Будни, аґент пол., переслухав перший раз Куспіся і тоді він не признався ні до членства ОУН, ні до участи в нападі, навіть казав, що він не націоналіст, а марксівець. Св. працював у Дрогобичі, але про діяльність Коссака не знає нічого. Мотиці поліція нічого не обіцяла, а проте він сказав, що Яр. Білас є повітовим, а Волод. Білас районовим командантом УВО.

Обв. Мотика заперечує, мовби таке казав, а обв. Білас каже: „Хіба я виглядаю на повітового команданта? Я не надаюся на районового!" (На салі сміх).

МОТИКА — КОНФІДЕНТ?

Далі приходить сензаційний момент зізнань свідка: Коли я був у Трускавці, а вбили були Голувка, Мотика сам зголосився поліції з тюрми, мовби на стації в Дрогобичі чув розмову двох типів про вбивство та запропонував ком. Білевичеві, що буде його інформатором, але просив затримати його імя в тайні. Опісля Мотика ходив навіть на вулицю, щоби тих двох найти, але не найшов. Обіцяв теж М. поліції, що замешкає у Коссака і доносити йме про нього. Конфідентом не був, але св. стояв у звязку з ним внаслідок його ж зголошення у ком. Білевича, через яких 3 місяці. Св. однак вже по кількох днях Мотиці не вірив і навіть мельдував комусь, що він „буяє".

Д-р Біляк: Якто? Ви переконалися, що М. „буяє" в справі тих двох осібняків, а проте ви приймили його до інвіґіляції Коссака?

Св.: Ми не могли не приняти чиїхсь услуг.

Обв. Яр. Білас виясняє: Я знав про те, що Мотика всіх сипав і вже хочби тому не міг я сказати йому, що я командант УВО.

Св. Бабяж, аґент пол. нічого цікавого не зізнав.

На цьому цей пятий, важкий для Мотики день процесу перервано до 9 год. в понеділок.

З життя наших установ.

Заг. Збори Союзу українських власників реальностей.

Загальні Збори Союзу українських власників реальностей у Львові відбулися 11. травня в домівці Т-ва при вул. Руській ч. 3. На деннім порядку були, як звичайно, звіти з діяльности, вибір нового виділу, внески і запити членів.

Невеличке число присутних на Зборах супроти дуже поважного числа українських власників реальностей у Львові вказує, на жаль, на мале зацікавлення, хоча Т-во бере на себе тяжкі обовязки оборони прав власників. Т-во подає членам правну пораду в справах податкових та адміністраційних, заступає їх в ріжних справах загальних в урядах, вносить меморіяли до місцевих та центральних властей і т. д.

Загальні Збори Т-ва отворив предсідник з вибору, радн. прок. скарбу д-р Ю. Заяць, бо голова радн. Кокорудз саме тоді захорів, а заступник голови виїхав. Секретар радн. Олексин подав точний звіт з праці Виділу за мин. рік. Полагоджено багато біжучих справ, переведено і підписано умову з дозорцями в Інспектораті Праці, подано більше як 200 членам поради в справах реальностей і внесено до центральних властей і до сойму кілька меморіялів в справах податкових від нерухомостей і в справі внесення або зміни закону про охорону льокаторів. На жаль, ще дуже багато українців власників реальностей не належить до свого Т-ва. Інспектор В. Кабаровський, як референт меморіялу, подав важніші постанови внесеного меморіялу, в якім зібрано і виказано недостачі та слабі сторони закону в некористь не лише власників, яким обмежують право розпоряджатись своєю власністю але й льокаторів, які з тої причини не можуть найти для себе відповідного приміщення. Звіт касовий, поданий касієром п. Лавровим, принято до відома і висказано подяку касієрові й цілому виділові за працю. П. Галібей підніс у довшій промові визначну працю референта п. Кабаровського і радн. Олексина, після чого Загальні Збори висказали їм обом окремо подяку за працю для загального добра.

Головою Т-ва вибрали Збори знову радн. Кокорудза, який вів Т-во від часу його заложення аж до своєї смерти. **Присутній.**

Т-во Охорони Воєнних Могил у Львові.

Дня 27. травня ц. р. відбулися V. Загальні Збори Т. О. В. М. у Львові при скромній участи 18-х членів. На таке мале зацікавлення безперечно вплинула заповіджена академія в навечеря свята відкриття памятника І. Франкові. Гол. Рада Т-ва перечислилася у своїх сподіваннях, з розмислом назначуючи на цей день Загальний Збір, у надії на поважну участь делеґатів своїх філій з провінції. Явились, на жаль, тільки делеґати зі Станиславова і Сколього.

З секретарського звіту, що його здавав п. О. Карпінський, довідуємося, що Т-во внесло отсі прохання до Львівського Воєвідства: 1) 12. липня 1932. про дозвіл на тревале упорядкування стрілецьких могил на Янівськім цвинтарі й уставлення залізної огорожі на бетоні. 2) 1. грудня 1932. про дозвіл на перевелення ексгумації ошкоджених стрілецьких могил на місцевім цвинтарі в Ясниськах к. Бруховичі. 3) 15. лютого 1933. про дозвіл ексгумації ст. десятника Івана Якимова, ур. в Дзіболках, з подвіря реальности при вул. Кушевича у Львові на квартер Янівського цвинтаря. 4) 16. травня 1933. про дозвіл на тимчасове упорядкування стр. могил на Личаківськім і Янівськім цвинтарі у Львові перед зеленосвяточними відправами. Ні на одно зі згаданих писем, не зважаючи на інтервенції, відповіди не одержано.

У звіт. році подано 75 писемних інформацій з централі як усп. установам так і приватним особам у справі будови памятників, ексгумацій, построєння каплиць пропамятних таблиць і т. п. На жаль, ніхто з поінформованих осіб не повідомив, чи потрібні заходи виконано та з яким вислідом.

Організаційний референт інж. Захар Рудик подав, що на 32 зголошених філій 29 виповнило і подало до відома приписаний квестіонар зі звітом своєї діяльности. Всі філії обєднують леджи 2.962 членів та опікуються 3.424 могилами у краю. Леджи в 17 місцевостях — як виходить з квестіонаря — є памятники в честь поляглих, а в 7 місцевостях пропамятні таблиці по церквах. На основі призбираного дотепер матеріялу Т-во поведе відповідну діяльність на просторі кожної філії зокрема. Т-во працює далі в тому напрямі, щоби зібрати докладні списи поляглих, упорядкувати всі воєнні могили, в пригожих обставинах вибудувати каплиці чи памятники, а де могил нема, уфундувати в місцевих церквах пропамятні таблиці зі списом поляглих дотичної місцевости.

В дискусії стверджено, що Т-во відповідно по силам статутовій діяльности, після чого принято рахунковий звіт та внесок на ухвалення абсолюторії Гол. Раді Т-ва.

У склад нової Головної Ради входять на основі вибору: д-р Павло Кривуцький, дир. Земельного Банку, як голова; як члени Ради: о. Антін Каштанюк, д-р Володимир Лициняк, д-р Іван Німчук, інж. Юрій Пясецький, інж. Захар Рудик, Микола Бонковський, Лев Лепкий, Ярослав Гузар і прок. Олександер Карпінський.

При внесках апробовано м. ін. предложений правильник для членів-опікунів, внаслідок чого Т-во приступить у найкоротшому часі до приділу могил і роздачі грамот поодиноким членам-опікунам могил на обох львівських цвинтарях.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ЦЕНТРОСОЮЗ У 1932 Р.

З приводу своїх Заг. Зборів, що відбулися 10. ц. м. видав Ц. С. друковане звідомлення на 20 сторінок, де зібрано багато цікавого інформаційного матеріялу про цю торговельну надбудову нашої кооперації. В р. 1932 мав Ц. С. 149 членів, з того 34 Кооп. Союзів. Торги Ц. С. **у споживчому відділі** дали 3.480.934 зол., що в порівнанні з р. 1931 представляє знижку на 36.55 проц. Цей спадок, навіть коли взяти на увагу 15 проц. пониження цін, є — як каже звідомлення, — різким доказом дальшого зубожіння села. Не краще є **у відділі сіль.-господарському** з доставою т. зв. „с.-госп. потреб". Ріжниця поміж торгами в 1931 і в 1932 р. і тут поважна. Збуту машин майже не було, а збут навіть кіс чи серпів зменшився неімовірно. Штучних погноїв продав Ц. С. всього 476 тон, що дає на 70.2 проц. менше, ніж у 1931 р. Тільки пашні насіння затримали, а навіть частинно змінили свої циферні позиції. **В експорті** **вець** рік 1932 зазначився корисно. Ц. С. партиципував на 7 відс. в заг. яєчному вивозі Польщі. В порівнанні з роком 1931 вивекспортував Ц. С. яєць у звіт. році на 56,5 проц. більше (грошево тільки на 11 проц., бо ціни впали). Порівнюючі вартости бракують у ділянці **збуту живини,** бо ця ділянка щойно в 1932 р. повстала. Та — не зважаючи на початкову організаційну стадію — всків Ц. С. продати 7.129 штук безріг, телят і рогатої худоби, а крім того якусь кількість дробу. **Галянтерійний відділ** зменшив свої обороти, що при помітному зменшенні збуту навіть „сіль.-госп. потреб" нікого не може дивувати.

При нашому гравітуванні до власної продукції важний є **продукційний відділ** Ц. С. У ньому на першому місці стоїть фабрика мила з продукцією 406.565 кг. у 1932 р. (на 2.3 проц. більше ніж у 1931 р.). Успішно працює теж моторова навивальня ниток і фабричка електричних батерій. Остання працювала в р. 1932 всього 2 місяці (від 1. листопада), проте з самого початку виказала роботящість (11.899 штук).

Звідомлення має ще багато цікавого циферного матеріялу. Та ми заінтересованих відсилаємо до джерела. Зазначимо, що біланс виказав 6.368 зол. надвишки, а це вказує на обережну господарку.

Польська хроніка.

ДАЛЬШЕ ЗАЦІКАВЛЕННЯ ДОЛЕЮ ДОЛЯРА. ВАЛЬОРИЗАЦІЙНІ СПРОБИ.

Доляр виявив за останній час знов знижкову тенденцію, проте настрої заінтересованих на загал зрівноважені, вижидаючі. У Польщі всі пильно слідкують за доляровим курсом. Тут і там стрічаєте нарікання, тут і там згадає хтось про дивовижні спроби вальоризації претенсій (прим. деякі асекураційні інституції домагаються заплати премій по золотому курсі, якщо при обезпеченні в долярах була застережена золотова клявзуля). Та на загал усе чекає поки ситуація не проясниться. Може така пасивність веде до ще більших страт. Чи може це хто збагнути? Може саме навпаки. Всі власники долярів стали тепер біржевими грачами на звишку доляра...

ЗОЛОТІ МОНЕТИ ПЛИВУТЬ ДО ПОЛЬЩІ. — ТЕЗАВРИЗАЦІЯ ЗОЛОТА.

В обличчі валютової непевности в Польщі щораз більше люди ховають золото, особливо золоті монети. Харбований закордоном і продаваний у Польщі золотий рубель уже не тільки на Волині популярний. За перші місяці ц. р. не маємо ще точніших даних, та на підставі ріжних симптомів подачі і попиту можна догадатися, що скількість захованого золота в Польщі помітно зростає. Вже у мин. році цей зріст був дуже сильний, бо тоді привезено до Польщі золотих монет вартости 145.3 міл. зол., коли в р. 1931 тільки на суму 22.6 міл. зол. Вправді Банк Госп. Краєвого у своїй останній характеристиці господарського положення в Польщі говорить про „річеві інвестиції" (закупно передовсім нерухомостей) як про замітне явище дня, а тезавризації признає дуже малу ролю, проте інші обсерватори господарського життя дивляться інакше на справу

ПІСЛЯ ГОСПОДАРСЬКОГО КОНГРЕСУ У ВАРШАВІ.

Колиб не те, що добір учасників „господарського сойму", який 3 дні засідав у Варшаві, був односторонній і що дебати та його рішення мали яскраво проурядову тенденцію, — то конгрес можна би вважати одною з найбільших подій у Польщі за останній час. Зїхалось 600 делегатів з усіх кінців Польщі, порушили вони цілу низку дуже актуальних питань. Однак бракувало критики. І це найважніше. З замітних постанов, що їх ухвалив конгрес за апробатою офіційних репрезентантів, це відворот від етатизму і протегування у майбутньому хліборобства (не обшарників!) і середніх варстатів праці в торговельно-промисловій ділянці. Варто теж згадати, що конгрес ствердив необхідність обстоювати в дальшому стабільність польського золотого, висказуючись неприхильно про інфляційні тенденції.

ПОЛЬСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ НА СВІТОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ У ЛЬОНДОНІ. — ІНФОРМАЦІЯ ПРЕСИ.

На чолі польської делегації, в якої склад увійшло 11 практиків і теоретиків-економістів, станув віцеміністр фінансів Адам Коц. Секретарем назначений радник Жултовський. Польська преса буде заступлена на конференції поважно. Деякі газети висали спеціяльних кореспондентів, хоч і без того подбали в Льондоні за широку інформацію світової преси.

НОВИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ КОДЕКС ШВИДКО ВЖЕ ПОЯВИТЬСЯ.

Кодифікаційна комісія має ще в цьому місяці оголосити текст нового торговельного кодексу. Цей кодекс зближений до німецьких і швайцарських торговельних законів.

Світова хроніка.

ІСТОРИЧНА ДАТА. — ПЕРЕД СХОДИНАМИ ГОСПОДАРСЬКИХ МИРОТВОРЦІВ.

12. ц. м. зійдуться у Льондоні репрезентанти 67 держав, аби покласти край господарській партизанці, що, не зважаючи на болючі втрати всіх, щораз міцнішає і несе з собою катастрофу. В тій партизанці нема вже невтральних. Усі держави в більшій чи меншій мірі змобілізувались, аби ратувати своє нар. господарство, вживаючи до цього засобів, що одним вістрям вдаряють чужинців, а другим ранять таки власний господарський організм. І Здається — нема стриму цій психозі господарського винищування себе та інших, як здавалось не було стриму воєнному шалові, коли він тягнувся роками і коли запорпані в землю війська противників забули, як виглядає нормальне життя людини. Та стрим мусить бути, бо дальше зубожіння, дальший хаос у царині господарства і грошей, може вже в найкоротшому часі зруйнувати останки того, що ще збереглось у світі з морального і матеріяльного капіталу. Льондонська конференція за 6 тижнів (це речинець для головних її праць) має наново повязати пірвані нитки міжнародньої співпраці, має вирішити шляхи і способи, що вели6 до обнови продукції і торговлі, до стійности валюти і певности кредиту, до ліквідації безробіття, цієї загрози капіталістичного ладу. Господарський досвід і знання, втілене в кількох сотнях делегатів-економістів, — так надіються — зуміє дати щось більше, ніж гори записаних протоколів і маловартісних резолюцій. За цим промовляє теж поважна підготовча праця до конференції, яку доконала спеціяльно покликана комісія, як теж праці VII. Конгресу Міжн. Торг. Палати в Відні, Зїзду аграрних країв у Букарешті (одно і друге саме покінчилось), підготовка поодиноких урядів і деякі спільні заздалегідні порозуміння держав на заході. Є чутки, що американські делегати привезли на конференцію просто сензаційні проекти, що мають бути переломові для світового господарства. Весь світ зі стриманим віддихом слідкуватиме від завтра за ходом нарад у Льондоні.

В. Н-вич.

Чи Ви стали вже членом Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові? Місячна вкладка 50 сот.!

Дальші арештування в Греції.

АТЕНИ, ПАТ. У звязку з арештуванням трьох вищих службовців слідчої служби, підозрілих в участі зорганізування атентату на Венізельоса, уряд видав гострі зарядження для забезпеки спокою. Премієр Цалдаріс приказав арештувати всіх вмішаних у змову, без уваги на їх становища. Премієр сказав, що вдержання спокою та порядку запевнене.

АТЕНИ, 10. 6. ПАТ. Шефа слідчої служби та двох службовців арештували наслідком Венізельосових зізнань.

—o—

ДОЛЬФУС У ЛЬОНДОНІ.

ВІДЕНЬ. 10. 6. ПАТ. Канцлер Дольфус відлетів нині рано до Льондону.

—o—

МАТЕРН ЛЕТИТЬ ДАЛІ.

МОСКВА, 10. 6. ПАТ. Летун Матерн покинув Белоє в год. 1.50 і відлетів до Хабаровська. В год. 2.30 перелетів над Іркутськом.

—o—

ПІДПИШУТЬ ПАКТ І БЕЗ МАЛОЇ АНТАНТИ ТА ПОЛЬЩІ.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. На вчорашньому засіданні палати депутованих Еріо зясував проект резолюції, що приймає урядову заяву, висловлює заяву довіря та відкидає всякі додаткові внесення. В дискусії деп. Марен предложив приняти таке речення: „...висловлюючи довіря урядові, що не підпише ніякого пакту, в якому не взяли би участи Мала Антанта, Польща та Бельгія". Та в звязку з цим предложенням уряд поставив справу довіря та зажадав відкинення того речення. В голосуванні цю поправку відкинули, а потім палата приняла 406 голосами проти 105 проект Еріотової резолюції, одобреної урядом.

ПРИГАДКА ДЛЯ ВСІХ УРЯДІВ.

ВАШИНГТОН, 10. 6. ПАТ. Уряд Зл. Держав вислав усім державам-довжникам листи з пригадкою, що на 15. червня припадає рата платности воєнного довгу.

—o—

АНГЛІЯ ХОЧЕ ДАТИ ЗАВДАТОК.

ЛЬОНДОН, 10. 6. ПАТ. Часописи стверджують, що на засіданні кабінету, на якім більшість міністрів була проти плачення Америці, погодилися так, що британський уряд предложить през. Рузвельтові малу суму, ок. 2,000.000 фунтів, як завдаток припадаючої платности. Завдаток мав би бути признанням платности рати В. Британії, та рівночасно підкреслював би, що британський уряд не одобрює та не вважає обовязуючої умови тревалою і домагається її ревізії.

КАТАСТРОФА ЕКСПРЕСУ.

ЦАРГОРОД, 10. 6. ПАТ. В Ескішері вискочив зі шин експрес, що їхав із Адани до Анґори. Досі відомо, що було 12 людей вбитих, а про 50 нема вісток. Здогадуються, що 9 затонуло. Причиною катастрофи було те, що повінь підмила шлях.

Манджурія годиться на переговори з більшовиками.

МОСКВА, ПАТ. Японський амбасадор у Москві Ота відвідав заступника народнього комісаря закорд. справ Сокольнікова та повідомив його, що манджурський уряд годиться на більшовицькі предложення почати 25. червня в Токіо переговори з більшовиками в справі продажі східно-китайської залізниці.

—o—

Державний Інститут Театрального Мистецтва у Варшаві.

Дотеперішній Драматичний Відділ Музичної Консерваторії у Варшаві став окремою школою і дістав статут, якого головні точки ось-які:

Інститут є школою, що підлягає безпосередньо міністрові освіти. Його метою є вишкіл у театральному мистецтві і теоретичне та практичне підготування драматичних і фільмових артистів та режисерів, до виконування їх звання. Він складається з відділу акторського мистецтва, режисерського, фільмового і театрольогії. Інститутом кермує директор і Педаґоґічна Рада, яка має між іншим право проєктувати науковий плян і предкладати до іменування професорів. Наука триває 3 роки; приймають тих, що мають найбільше 25 літ життя і покінчили 6 клас середньої загальноосвітньої, або 3 кляси фахової школи чи учительської семинарії. На театрольоґічний відділ приймають ґімназійних, ліцеальних і семинарійних матуристів, одначе міністр може на внесення Педаґ. Ради приняти також кандидатів без тих умовин. Усі кандидати здають вступний іспит. По скінченні Інституту є кінцевий, а по 2-річній театральній практиці дипльомовий іспит. Екстерністи можуть теж здавати іспити. Інститут міститься покищо в домівці Державної Музичної Консерваторії у Варшаві.

Подаю цю вамітку на основі урядового Денника Міністерства Освіти ч. 1/1933, бо думаю, що в цю пору, коли молодь думає над вибором звання, кожний по своїм силам повинен їй помогти — бодай інформацією. Інші часописи прошу цю інформацію повторити.

Д. К.

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. ІІ. пов. Тел. 54-46.**

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих,** матраци по 7 зол. 20-50

— **Свято в честь Драгоманова у Празі.** Український Високий Педагогічний Інститут ім. Михайла Драгоманова у Празі влаштовує в 10-ліття заснування Інституту (1923—1933) в понеділок 19. червня 1933 року в салі Геольогічного Інституту (Прага ІІ., Альбертинів 6) свято з академією в честь патрона Інституту Михайла Драгоманова. Програма: 1. 10-ліття Інституту — ректор, проф. д-р В. Сімович. 2. Слово від кол. студ. Інституту — д-р П. Тенянко. 3. Відчитання привітань. 4. Драгоманів і Франко — проф. Л. Білецький. 5. Драгоманів і українофільство — доц. д-р П. Феденко. Адреса для листів: Ukrajinsky vysoky pedagogicky ustav M. Drahomanova v Praze-Kral. Vinohrady, Slezska ul. 7. (dv. č. 24).

— **Щіплення віспи** в Українській Порадні Матерей при вул. Холоновського 15. продовжене до 20 червня.

ВРАЖІННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОРАТОРІЇ В АНГЛІЇ.

ЛЬОНДОН, 10. 6. ПАТ. Постанова Німеччини оголосити мораторію закордонних довгів із 1. липня ц. р. викликала в Льондоні прикре вражіння. Міродатні кола зазначують, що частинну мораторію можна би приняти, та загальна мораторія безосновна. Надвишка в закордонному торговельному білянсі Німеччини є і далі та вона достаточна, щоби могла покрити бодай 75 проц. сплати закордонних позичок. Оголошення мораторії наразить поважно німецький кредит за кордоном. Міродатні британські кола здогадуються, що оголошення мораторії напередодні всесвітньої господарської конференції обрахована на те, щоби зробити натиск на державивірителів, аби обнизили свої митні тарифи для Німеччини.

АВСТРІЯ ПРОТИ ЖИДІВ.

ВІДЕНЬ, 10. 6. ПАТ. Є вістки, що плянують ревізію постанов, які признають союзне горожанство горожанам інших держав. Розпорядок, як кажуть, торкається спеціяльно жидів із Польщі, які одержали австрійське горожанство.

ДО 6 ТИЖНІВ НАЛАДНАЮТЬСЯ ФРАНЦУСЬКО-ІТАЛІЙСЬКІ ВЗАЄМИНИ.

РИМ, 10. 6. ПАТ. У чужинних журналістичних колах переконані, що мабуть здійсниться заповідження амбасадора Жувнеля, що постарається до 6-х тижнів довести французько-італійські взаємини до вирівнання. Все здається промовляє за тим, що після парафування пакту 4-х переговори в справі управильнення взаємин між Парижем і Римом війдуть на новий шлях і скоро дійдуть до устійненого висліду.

ВИБУХ У ФАБРИЦІ.

ФЕРАРА, 10. 6. ПАТ. У Масі Сан Джорджо з невідомої причини наступив вибух у фабриці штучних вогнів. Згинуло 4 людей. Здогадуються, що причиною вибуху був хемічний розклад запасів для виробу штучних вогнів.

— **Загальні Збори Патронату, Т-ва опіки вязнями та їх родинами у Львові** відбудуться 20. червня в год. 17.30 в окружнім карнім суді, вул. Баторія 3 з таким порядком: справоздання управи та ревізійної комісії, вибір до управи Т-ва.

— **Погода з дощем і хмарами** трівае далі на великім просторі нашого краю. Дощ після півтора дня повторяється що кілька годин, хоча не такий сильний, як останніми днями.

— **Помер із схвилювання.** Польська преса повідомляє, що в другому дні Зелених Свят у Львові на Личаківському цвинтарі дістав був приказ зліквідувати відомі події керманич IV. комісаріяту поліції аспірант Луковський з поліційним відділом. Підчас ліквідації подій асп. Луковський наслідком схвилювання дістав серцевої атаки та впав непритомний на землю. Шпитальні лікарі пять днів старалися врятувати життя Луковському, та він у пятницю помер.

— **Пригода на перегоновому шляху.** В суботу рано підчас тренінгу до завтрішніх автомобільних перегонів у Львові швед. Віндегрен наїхав на авто мадяра Ласло Гартмана. Наслідком зудару Гартман вилетів із воза та вдарив об деревляний паркан. Потовкся лише легко, тому в перегонах візьме участь. Два тижні тому Гартман зломив собі два ребра на перегонах у Нірбургу.

— **Влом до костела.** Невідомі злодії вломилися до костела св. Лазаря у Львові. Зі скарбонок забрали кількадесять золотих, украли теж позолочуваний образець і два срібні хрести.

— **Жидівський музей у Львові.** Жидівська віроісповідна громада у Львові передала ІІ-ий поверх свого будинку при вул. Бернштайна на жидівський музей. Цей історичний музей повстане із приватних колекцій. Коли зважити жертвенність жидів на народні цілі та їхні матеріяльні засоби, можна мати певність, що швидко весь будинок при вул. Бернштайна не помістить усіх вібраних предметів.

— **Електричний страйк у Східниці?** В Східниці консументи платять по 1.10 зол. за кільоват-годину або 5.50 зол. готівкою за лямпку. Це найдорожча ціна електричної струї, тому консументи постановили застрайкувати та вибрали страйковий комітет.

ОЛЕНА ПЕЖАНСЬКА

вдова по інжинірі

упокоїлася в Бозі по довгій і тяжкій недузі принявши Найсв. Тайни 10. червня 1933. в 71. р. життя.

Похорони відбудуться в понеділок 12. червня ц. р. в год. 3-ій попол. з дому жалоби при вул. Пелчинській 22 на Личаківський цвинтар, на які запрошує горем прибита

РІДНЯ.

— **Злодії в старостві.** Невідомі злодії залізли до кабінету старости в Пружанах, повідчиняли шуфляди бюрка й сплюндрували їх.

— **Пожежі на Волині.** В Поповій Дуброві на Берестейщині згоріло 50 га лісу, що належав до виленського відділу Р. Банку. В державному лісі біля Фастинова згоріло 100 га лісу.— У пружанському повіті згоріло 10 га лісу, що належить до маєтку Старі Оранчиці. Причина невідома. — В с. Колодієвичах на Пінщині згоріло 60 хат, 3 клунь і кільканацять штук худоби.

— **Новий бурмістр Луцька.** Бурмістр м. Луцька Оловинський під натиском „згори" уступив зі свого становища. На його місце міська рада обрала бурмістром кандидата тої самої „гори" директора комунальної каси Беднарського.

— **Самогубний замах.** Дня 6. червня в Луцьку сестра Крилинського, референта слідчого уряду, обвинуваченого в шпигунстві, хотіла позбавити себе життя стрілом з револьвера. Куля не попала в серце й лише тяжко її зранила.

— **Засудження братовбивця.** Луцький окружний суд засудив на кару смерти 24-літнього селянина з Любча на Луччині Дмитра Димитрука за те, що він убив сокирою свого рідного брата, коли той спав. Президент заміним смерть на довічну вязницю. Вбивство було викликане бажанням заволодіти цілим маєтком, яким брати володіли наспілку.

— **Таємниче вбивство.** Невідомі злочинці вбили 26-літнього селянина с. Якуш на Ковельщині Киприяна Плащука, розбивши йому голову якимось гострим знаряддям і перерізавши йому горло. Кажуть, що Плащук був злодієм і що вбили його товариші.

— **На жидівському цвинтарі** в Малориті на Берестейщині невідомі злочинці перевернули 18 нагробників і розкопали одну могилку, з якої видобули тіло дитини. Злочинці здерли з тіла полотно, в яке воно було завернене, а тіло вкинули назад до могилки й засипали його землею.

— **Загадочний труп.** В Опірці на польсько-чеському кордоні найшли в лісі трупа якогось мущини з розбитим черепом, прикритого листям і галуззям. Біля трупа найшли рештки камгарнового ясного одягу та сорочку з монограмом „Д. Р. М. Бесте Квалітет" і щіточку до зубів. Здогадуються, що то якийсь німець, який хотів передістатися до Чехословаччини та його вбили й ограбили. В однїй кишені найшли кілька більшовицьких монет, із чого можна би здогадуватися, що вбитий втікав із СРСР.

— **Ріжні вісти.** Еспанська королівська пара, що живе тепер на вигнанні протестує проти заручин свого сина, що найшов собі у Льозанні наречену некоролівського і нешляхоцького роду. — Наймолодший син Ґандія, Девідас, заручився з донькою раджі з Гопалю, що був головою індійського національного конгресу. — У шпиталі в Шикаго вмерла від затроєння шлунка французька королева краси Шеппак, що приїхала на міжнародній конкурс з нагоди світової вистави. — Японські денники „Токіо Ніші Ніші" і „Осака Маініші" мають разом 4 міліони читачів себто доходять до найвищого тіражу европейських денників. — СРСР, що має найбільше плятини, хоче карбувати плятинових грошей на 15 міл. долярів. — У Данії заборонили молоді до 18 літ життя носити якінебудь однострої, товариські або партійні. Заборона торкається і скавтів, а обовязує 1 рік.

З кіна.

Кіно „Касіно": „Емма" („Покинена мати").

Родинна драма у заголовній ролі зі славною американською драматичною артисткою Дреслер, однаково оригінальною у трагічних креаціях і характеристичних, прекомічних епізодах. Пєса не занадто довга і не обтяжена зайвими сценами; має в собі мало кінових елементів і нагадує більше театр; добре передумана і вирежісерована, з деякими новими нюянсами на тему не зовсім нову: про невдячність дітей і долю матері на старість. На щастя, драма не переходить у трагедію.

Із судової салі.

ПРИСУД У ПРОЦЕСІ УВО В ЧОРТКОВІ.

Дня 4. червня ц. р. в год. 3. над ранком закінчився перед судом присяглих в Чорткові великий політичний процес проти **Андрія Прокопчука і тов.** за злочин держ. зради (приналежність до УВО), що тягнувся від 22. травня ц. р. На основі вердикту присяглих оголосив трибунал присуд, яким засуджені: 1. **Дмитро Потятиник** за злочин з арт. 167 § 1 кк. **на 3 і пів років вязниці**; 2. **Антін Комарницький** за злочин з арт. 167 § 1 кк. **на 3 роки вязниці**; 3. **Евген Онищук** за провину з арт. 166 кк. **на півтора року вязниці**; 4. **Павло Микитин** і 5. **Демян Королик** за злочин з арт. 167 кк. **по півтора року вязниці**; 6. **Іван Лилик**, син Андрія і 7. **Ярослав Комарницький** за провину з арт. 166 кк. по **одному рокові вязниці**; 8. **Григорій Романко** за злочин з арт. 167 кк. **на один рік вязниці**; 9. **Павло Юрчак** за злочин з арт. 167 кк. **на 6 місяців вязниці**; 10. **Дмитро Ґембатюк** за провину з арт. 155 § 1 кк. **на півтора року вязниці**; 11. **Іван Лилик**, син Проця за провину з арт. 155 § 2 кк. **на 8 місяців вязниці**; 11. **Андрій Прокопчук** та 13. **Іван Козак** за провину з арт. 155 § 1 кк. на кару **по три місяці арешту**; 14. **Дмитро Палечник** за провину з арт. 165 кк. **на 6 місяців вязниці**; 15. **Степан Голик** за провину з арт. 155 § 1 кк. **на 6 місяців вязниці**; 16. **Демян Щепановський** за провину з арт. 165 кк. **на 6 місяців вязниці**. Дальші підсудні в числі 7: Михайло Гарапяк, Іван Кінащук, Дмитро Борщ, Тадей Юрійчук, Мирослав Осадчук, Юрій Дідур та Ольга Ґоївна увільнені. Щодо підсудного **Романа Мигаля** трибунал засистував засуджуючий вердикт присяглих на його користь і щодо нього відбудеться поновна розправа. Касацію зголосили Потятиник, Комарницький Антін та Онищук Евген. Боронили підсудних адвокати: д-р Володимир Електорович, д-р Остап Юрчинський і д-д Михайло Росляк.

СПОРТ.

СИТКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

Сиктівкові змагання за мистецтво Львова починаються в четвер 15. червня в год. 9. рано на токах ЛКС при вул. Войтіха. У програму входять: 1. Поодинока гра мущин. 2. Поодинока гра жінок. 3. Подвійна гра мущин. 4. Подвійна гра жінок. 5. Гра мішана. Зголошення до 14. червня, год. 7-а вечором, у дир. Василя Паліева, Ринок 10, книгарня Шевченка. Льосування відбудеться 14. червня в год. 7.30 веч. у домівці У. С. С. Вписове до змагань 3 і 1 зол. Сподівані змагуни з Коломиї, Перемишля, Станиславова та Стрия.

ЖІНОЧІ МІЖКЛЮБОВІ ЗМАГАННЯ.

Український Спортовий Союз організує вперше жіночі легкоатлетичні змагання у Львові в суботу 17. та в неділю 18. червня ц. р. До цих змагань станутъ обовязково всі членицї жіночих львівських клюбів, тому змагунок поділено на дві категорії: а) тих, що вже ставали до змагань, уладжуваних Українським Спортовим Союзом і б) тих, що вперше стають. Пунктація буде дружинова, при чому з кожного клюбу мусить ставати до змагань бодай сім змагунок.

У вівторок 13. червня ц. р. в год. 19. відбудуться у цій справі сходини в домівці У. С. Союзу, Домініканська 11, на які кожний жіночий клюб та секція обовязані вислати по одній представниці і дати спис учасниць змагань.

ІСПИТИ НА СУДДІВ З ВІДБИВАНКИ Й КОШІВКИ.

В суботу 17. червня ц. р. в год. 18.30 у домівці У. С. Союзу, Домініканська 11, починаються іспити на суддів з відбиванки і кошівки. Зголошення в У. С. Союзі до 15. ц. м. в понеділки, четверги й суботи, де можна дістати правильники гор, на підставі котрих відбувається іспит.

Пийте знамените львівське пиво!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 11. червня год. 3.30 попол. „Викрадена наречена“.

Неділя, 11. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку“ (вист. Ст. Ярача).

Понеділок, 12. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку“ (вист. Ст. Ярача).

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 11. червня год. 3.30 попол. „Викрадена наречена“.

Неділя, 11. червня год. 7.30 веч. „Невпійманий“.

Понеділок, 12. червня год. 7.30 веч. „Невпійманий“.

Кіна.

АДРІЯ: „Таємна 6-ка“, „Ц. к. фельдмаршал“ (Власта Буріян).

АПОЛЬО: „В кожній пристані дівчина“ (Альб. Прежан).

АТЛЯНТИК: „Земля нічия“.

КАСІНО: „Покинута мати“, Льорель і Гарді: „Полковник і його слуга“.

КОЛІСЕЙ: „Побіджені побідники“, ревія „Весела осмішка“: „Щось пищить у траві“.

КОПЕРНИК: „Д-р Моро“ (на основі Велса).

МАРУСЕНЬКА: „Д-р Моро“ (на основі Велса).

МІРАЖ: „Дівчина з країни бурі“.

МУЗА: „Нагана“.

ПАЛЯС: „Екстаза“.

ПАН: „Все для дівчини“ (Гарі Піль).

ПАСАЖ: „Ковбой з Арізони“ (Кен Мейнард).

СТИЛЕВЕ: „Бейбі“ (Аня Ондра), ревія: „Коли дівчатка йдуть спати“.

ХИМЕРА: „Сатана зависти“ (Ґері Купер).

УТІХА: „Блудні вогні“, ревія „Бомба“.

Закордонне радіо.

Неділя, 11. червня 1933.

Братислава (279,3) 10.15, 11.00, 16.00 Концерт, 18.05 Пісні, фортепян, 20.00 „Три мушкетери“ оп. Рубіна; **Бресляв** (325) 12.00 Військ. музика, 18.30 Нар. дуети; **Штрасбург** (345,2) 18.30 Брамсові пісні; **Штутгарт** (360,6) 14.30 Сп. свято; **Гельсінгфорс** (368,1) 19.20 Спів, **Ляйпціг** (389,6) 1.00 Вагнерова академія; **Букарешт** (394,2) 20.00 Оперетка; **Стокгольм** (435,4) 15.00 Смичкова орхестра; **Рим** (441,2) 20.45 „Чар вальса“ оп. Штравса; **Відень** (518,1) 11.40 Концерт, 18.35 „Валькірія“ оп. Вагнера; **Рига** (525) 13.00 Байки та пісні для дітей; **Будапешт** (550,5) 16.20 Циг. орхестра; **Любляна** (575) 20.00 Спів; **Харків** (937,5) 9.00 Солісти, 10.30 Радіокомедія, 13.50 Концерт для молоді, 15.00 Оп. арії та дуети, 18.00 Кам. музика, 19.00 Літ.-муз. авдиція.

Понеділок, 12. червня 1933.

Братислава (279,3) 14.50 Чеська оп. музика, 17.55 Квінтет трубн. інструментів; **Бресляв** (325) 20.00 Концерт (Р. Штравс); **Мілано** (331,4) 17.10, 20.30 Музика; **Штутгарт** (360,6) 21.00 V. Бетовенова симфонія; **Ляйпціг** (389,6) 21.10 Вес. вечір; **Лянгенберг** (472,4) 20.05 „Цар і тесля“ ком. опера Льорцінга; **Відень** (518,1) 12.00 Квартет, 17.15 Хор, солісти, 20.45 Концерт; **Будапешт** (550,5) 22.30 Циг. музика; **Харків** (937,5) 9.00, 13.50, 18.00 Концерт, 10.00 Радіокомпозиція, 15.00 Муз.-літер. авд., 19.00 Концерт із „Березілю“; **Москва** (1000) 17.25 „Кармен“ оп. Бізета (Досв. 720 м.); **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) 20.00 Евр. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 11. червня 1933.

12.15 Легка музика; 13.00 Грамофон; 14.00 Кооперація в Польщі; 14.20, 18.:0 Міжнар. окружн. автомобільні перегони; 14.45 „Зелені ужитки“; 15.05 Нар. музика, пісоньки; 16.00 Для молоді: „Що чувати з світі?“, „Книжки — книжки“; 16.30 Куток мови, 16.45 Для абітурієнтів: „Не дайте звестися на манівці“; 17.00 Трансм. з гіпічного стадіону міжнар. кінних перегонів; 17.30 Орхестра, спів; 18.40 Всячина; 19.00 Авд.: „Говори мені, вуйку“; 20.00 Нар. вечір (нар. музика, пісні, обряди); 22.00, 22.45 Танц. музика; 22.25, 22.26 Спортові вістки; 23.00 Комунікат із міжнар. гіпічних змагань.

Понеділок, 12. червня 1934.

12.10, 12.35, 14.55, 15.35, 15.50 Грамофон; 15.15 Грамофон, Збіжева біржа; 16.00 Симф. орхестра; 17.00 Фр. балачка; 17.15 Арії та пісні (Гофманова), фортепян, 17.45 Кавассин, 18.15 Промисл чи рільництво?; 18.35 Спів (Мушлінгер, бас-баритон); 19.40 Літер. фейлетон; 19.55 Найдешевші літнища у сх. Карпатах; 20.15 Авд. (музика, спів); 22.30 Спортові вістки; 22.45 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У суботу курс доляра пішов трохи вгору. Філія Банку Польського у Львові платила за доляра по 7.30 зол. На неофіціяльній біржі платили по 7.35.

Золото: доляри 9.19—9.22; дукати 75—85.30; франки 36.40—36.80; корони 38.30—38.70.

Срібло без змін.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.30, 124.61, 123.99; Данціг 173.90, 174.33, 173.47; Голяндія 358.70, 359.60, 357.80; Льондон 30.14, 30.29, 29.99; Париж 35.09, 35.18, 35.00; Прага 26.52, 26.58, 26.46; Швайцарія 172.20, 172.63 171.77, Італія 46.45, 46.68, 46.22; Берлін 207.25.

Акції.

Банк Польський 75—75 і одна четверта.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих	
	від	до
Пшениця двірська	31·—	31·50
Пшениця збірна	28·50	29·—
Жито одноціле	15·25	15·50
Жито збірне	14·50	14·75
Ячмінь двір. одноцілий	13·25	13·75
Ячмінь на мливо	11·—	11·25
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	9·50	10·—
Кукурудза краєва	13·75	14·25
Бараболя промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	13·—	14·—
Фасоля краєва (з мішк.)	12·—	13·—
Горох пів-Вікторія	18.—	20·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	10·50	11·—
Вика чорна	6·50	7·—
Вика сіра	6·—	6·25
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	12·—	12·50
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·00	8·25
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	7·25	7·50
Висівки пшеничні	7·—	7·25
Пшоно	24·—	26·—
Просо краєве	15·—	15·50
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. за.	70·—	72·—
Мак сивій	180·—	190·—
Мак синій	160·—	170·—

100 кг. льоко Львів	від	до
Пшениця двірська	32·50	33·—
Пшениця збірна	30·—	30·50
Жито одноціле	16·75	17·—
Жито збірне	16·—	16·25
Ячмінь на мливо	12·50	12·75
Овес збірний	10·—	10·50
Мука пшен. люксусова	59·50	60·—
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	30·—	30·50
Висівки житні	7·50	7·75
Висівки пшеничні	8·—	8·25
Крупи ячмінні грубші	22·—	24·—
Пшоно ч. 1	31·—	33·—
Пенцак ч. 10	22·—	24·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“:

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 10. VI.: З приводу слабої тенденції цін на масло не подаємо. Молоко 15 сот., сметана 50 сот., яйця 2.60 зол. Тенденція на масло слаба, на інші артикули знижкова.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

В приватній коед. гімназії „Рідної Школи“ в Чорткові відбудуться вступні іспити до І. кл. нового типу, а також до II. кл. і IV—VII. старого типу 16., 17. і 18. червня. — Вписи до всіх клас від 14—20. червня 1933. 2137

Задумуючи скликати д. 2. липня 1933 р. товариський зїзд з приводу 20-ліття, просимо Товаришів, які здали матуру в держ. укр. гімназії в Станиславові в 1913 р., подати свої адреси. (І. Рибчин, Станиславів, II. держ. гімназія, площа Падеревського). — **Михайло Кисілевський, Михайло Лабій, Іван Рибчин.** 2138 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ „МОТРЯ“, інсценізація повісти Б. Лепкого в опрац. Лужницького-Лісевича, дозволена старостом гродським до вистав. Ціна 1.50 зол. Хто замовляє 5 штук платить за чотири. порто 50 сот. Гроші слати згори на адресу: **М. Матвійчук**, Львів, Домініканська 4, III. 2069 5—5

ФОРТЕПЯНИ, ПЯНІНА знамениті, першорядних фабрик від 900 зол. продає, міняє **ГАНАК**, Пілсудського 21, І. 4—10

УМЕБЛЬОВАНА КІМНАТА, окремий вхід, від 15. 6. до винайму. Театинська 3, II. п. двері 6. 2127 2—3

ПРИЙМУ панночки на станцію, піяніно в хаті, Львів, вул. Глубока 21, II. п. Гриньовська. 2128 2—2

ЛІТНИКІВ на ціле літо приймаю в найгарнішій гірській околиці за 3—5 зол. денно з мешканням і пятиразовим харчем. Ріка, ліси, радіо, бібліотека. Школа Нягрин, почта Велдіж (Weldzirz) повіт Долина.

НОВОЧАСНО уряджена фабрика харчевих артикулів, добре впроваджена в широких колах клієнтелі, продається. Зголошення під „Корисно“ — Адміністрація.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

АДВОКАТ
Мр. Богдан Левицький
ем. суддя.
відкрив канцелярію
в ВИННИКАХ, біля почти.

„ЗЕЛЕМІН“
ПАНСІОН В ГРЕБЕНОВІ
відомий з добірного, смачного харчу, вже отворений. Поручає сонячні кімнати з бальконами. Ціни помірковані. Зголошення приймає Управа пансіону.

ПІДЛЮТЕ.

Живець і купелеве заведення в Ґорґанах над Лімницею, в чудовій лісистій околиці, 700 м. понад рівень моря. — Мінеральні питні води і сірчано-солоні купелі. — Електричне освітлення і водопроводи.

Лічничі вказання: Хороби органів кровобігу, віддихових доріг (з винятком туберкульози), органів травлення, печінки, жовчевих і сечових доріг, суглобів, мязів і кісток, хороби обміну речовин, стани виснаження з надмірної праці або після перебутих хоріб.

ПОЧАТОК СЕЗОНУ 15. ЧЕРВНЯ.

Залізнича стація **Брошнів** на лінії Стрий-Станиславів, а звідти на замовлення автомотором на місце.

ІНФОРМАЦІЇ: до 1. липня Львів, ул. Клушинська 3, тел. 48-82, від 1. липня Живець, Підлюте, почта Перегінсько.

НАЙДЕШЕВША ВИРІБНЯ СІТОК ДО ОГОРОДЖЕНЬ „SIATKODRUT“
Львів, Замарстинівська ч. 33
Дешево від 48 сот. метер.

ПОДЯКА.

Сумом пеняті по втраті нашого дорогого Тата і Дідуся бл. п. о. Александра Стефановича, складаємо щиру подяку всім, які в довгій недузі служили нам помічю і порадою, а по смерти віддали Покійному останню прислугу та виявили нам своє співчуття, устно чи письменно.

Передовсім дякуємо Їх Ексцеленції Митрополитові Кир Андреєві за слова потіхи та за молитви, Преосвященому Кир Никиті за супроводи тлінних останків з дому жалоби до церкви Успення Пресв. Богородиці, похоронні відправи, а відтак супроводи на цвинтар, як також за Службу Божу і панахиду відправлену в понеділок по похороні. Дякуємо о. Мітратові Базюкові, о. Пралатові Куницькому, оо. Крилошанам: Томовичеві, Ковальському, д-р Лабі, Лужницькому, Лициякові, Лопатинському, Гірнякові, Дзеровичеві, Ректорові д-р Сліпому, Всч. Отцям. Садовському, Бачинському, Білецькому, Ясеницькому, Савойці, Дуткевичеві, Мармашеві Туркевичеві, др. Костельникові, Горчинському, Возняковi, др. Застирцеві, Яросевичеві, Дурбакові, Ковалеву, Новосадові, Ладі, Калиневичеві, Бучацькому Малиновському, Василеву, Хоминові, Лончині, Каштанюкові, Дзедзикові Семчишинові, Сенишинові, Бобовчикові, др. Липському, Милевичеві, Чемеринському, Харині за участь у похоронних відправах і похороні.

Зокрема дякуємо о. Сов. Садовському за прихід з Найсв. Тайнами, о. Крил. Лопатинському за прощальну проповідь у церкві, а також за Службу Божу і панахиду відправлену з оо. Горчинським і Василевим в понеділок по похороні. Дякуємо за прощальні промови П. Президентові др. Костеві Левицькому від імени цілого громадянства, о. др. Костельникові від духовенства, о. Крил. Дзеровичеві від Т-ва „Просвіта“ і „Достава“, о. Новосадові від школи ім. М. Шашкевича, п. др. Коновальцеві від Тов. „Рідна Школа“, п. послові Великановичеві від Укр. Парляментарної Репрезентації, п. дир. Воробцеві від колишніх учеників, п. Добрянському від Організації Українців м. Львова.

Дякуємо Хорові Питомців Духовної Семинарії за спів при переносі, похоронних відправах і в часі похоронів, також ученикам і ученицям школи ім. М. Шашкевича, які під проводом п. Коцевої відспівали в церкві панахиду, дякуємо хорові Купчинського за спів у часі похорону.

Дякуємо давнім ученицям і ученикам Покійного, що численно в осібній групі виступили на похоронах, дякуємо Учительським Зборам і молоді всіх шкіл „Рідної Школи“, як також п. дир. Беневі, Учительському Зборові і молоді школи ім. М. Шашкевича за участь у похоронах.

Почуваємося дуже зобовязані і повні вдячности для Вп. Панів лікарів д-ра Барвінського і д-ра Довбуша, які не щадили ні часу ні зусиль, щоби полекшити терпіння Покійному, а так само п. Диковій, що з їх доручення за весь час недуги Його доглядала.

Не маємо слів для висказання нашої вдячности нашій Своячці Стефанії Кордасевичевій і Теті Сальомеї Матієвій, які день в день за весь час недуги навідувалися до Покійного і злекшували йому зносити тяжкі хвилини.

Дякуємо щиро пп. Володимирі Зарицькій, Олені Дурбаковій і її донькам, Марії Іжицькій і Орисі Шипайлівній за поміч при уладженню похоронів. Дякуємо всім Приятелям, з яких деякі приїхали з далеких сторін, Знайомим і Вірним, що численною участю в похоронах вшанували память Покійного.

Вкінці почуваємося до обовязку висказати наше признання похоронному заведенню „Харіс“, що вміло і бездоганно вивязалося зі свойого завдання.

Роман, Ярослав, Марта — діти,
Наталія і Стефанія — синові,
Павло Дурбак — зять, Оксана,
Борис, Тарас і Олекса — внуки.

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК
КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР
Ціна 50 сот., з почтовою перес. 70 сот.

НАГНІТКИ З КОРІННЯМИ.

Нащо мучитися, нарікати;
Навіщо гаяти.
„LEBEWOHL“ лікує нагнітки,
нищить їх з кориннями.
Домагайтеся у всіх аптиках і апт. складах
ВИРАЗНО
LEBEWOHL
Виріб краєвий.

ГЕТЬ З НАШИМИ ВОРОГАМИ!

Каралюхи, таркани і т. п. хробачня — це розсадники зарази і ріжних проказних недуг. Треба їх зовсім знищити. Лише при помочі певного і радикального засобу, яким є
FLURIN
Домагайтеся у всіх аптиках і апт. складах.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.